

Sygn. akt II K 1040/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant Natalia Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 23.11.2016 r. sprawy:

K. B., ur. (...) w G.,

syna D. i M. z domu G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 02 czerwca 2016 r. w G. na ulicy (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd marki A. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem typu A. 6020 w I. badaniu wykazało 0,33 mg/l i w drugim badaniu 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz poddany badaniu urządzeniem typu Alkometr A 2.0 w I. badaniu wykazało 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w II. badaniu 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 k. k.

I. oskarżonego K. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się będąc skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 21 stycznia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt IX K 108/16 za przestępstwo z art. 178 a § 1 k. k., czyn ten kwalifikuje z art. 178a § 1 i 4 k. k. i za to przy zastosowaniu art. 37 b k. k. na podstawie art. 178 a § 4 k. k. w zw. z art. 34 § 1, § 1 a pkt 1, § 1b, § 2 k. k. w zw. z art. 35 § 1 k. k. skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 39 pkt 3 k. k. w zw. z art. 42 § 3 k. k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na podstawie art. 39 pkt 7 k. k. w zw. z art. 43a § 2 k. k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10. 000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 1 i 3, art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 310 złotych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 240 złotych.

Sygn. akt II K 1040/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 czerwca 2016 roku funkcjonariusze Policji T. P. i K. K. pełnili służbę w godzinach 6.00 – 14.00. Około godziny 8.00 na ul. (...) w G. zatrzymali do kontroli drogowej pojazd marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) prowadzony przez K. B.. Z uwagi na wyczuwalną od kierowcy woń alkoholu, został on poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem typu A. 6020 plus: I. badanie o godzinie 7:58 – z wynikiem 0,33 mg/l, II. badanie o godzinie 8:13 – z wynikiem 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie w I Komisariacie Policji w G. oskarżonego przebadano urządzeniem Alkometr A 2.0: I. badanie o godzinie 8:57 – z wynikiem 0,29 mg/l, II. badanie o godzinie 9:00 – z wynikiem 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: zeznania świadka T. P. – k. 7 załącznika nr 1 do aktu oskarżenia; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 2, 5 załącznika nr 1 do aktu oskarżenia; wyjaśnienia oskarżonego – k. 13 – 14, 31 – 32 załącznika nr 1 do aktu oskarżenia, k. 6v akt głównych

Podczas pierwszego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego oskarżony K. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 1 czerwca 2016 roku około godziny 23.00 skończył spożywanie alkoholu w postaci whisky, wypił około 0,35 litra. Wcześniej między godziną 18.00 a 20.00 wypił jeszcze 4 piwa o pojemności 0,5 litra marki W. (...). Następnie wrócił do domu i położył się spać. W dniu 2 czerwca 2016 roku około godziny 8.00 wsiadł do swojego samochodu marki A. (...) i udał się w kierunku pracy, to jest S.. Zabłądził i trafił na patrol Policji, który w G. zatrzymał go do kontroli. W związku z tym, że w wydychanym powietrzu był alkohol, zatrzymano mu prawo jazdy i odholowano samochód. Został przewieziony do I Komisariatu Policji w G., gdzie ponownie został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony wyjaśnił, że w jego organizmie znajdował się alkohol, ponieważ rano nic nie zjadł, wypił napój energetyczny i wypalił dużo papierosów, co spowodowało utrwalenie alkoholu w organizmie. Podał, że jest mu przykro, uważał, że jest trzeźwy, rano dobrze się czuł, nie spodziewał się, że może tyle „wydmuchać”.

wyjaśnienia oskarżonego – k. 13 – 14 załącznika nr 1 do aktu oskarżenia

Podczas ponownego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony K. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia.

wyjaśnienia oskarżonego – k. 31 – 32 załącznika nr 1 do aktu oskarżenia

W postępowaniu przed Sądem oskarżony K. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że spożywał alkohol poprzedniego dnia do godzin wieczornych, do godziny 22.00 z minutami. Następnie wrócił do domu i poszedł spać. Rano wstał, czuł się całkowicie trzeźwy, rześki, wyspany, nie zdawał sobie sprawy, że może mieć jakikolwiek alkohol w wydychanym powietrzu. Ze względu na to, że się spieszył, nie zjadł śniadania. Była standardowa kontrola Policji na ul. (...), kontrolowano trzeźwość. Jego również sprawdzono. Oskarżony wyjaśnił, że jest mu przykro w tego powodu, bo już raz przeżył taką sytuację, powiedział sobie, że już nigdy do niej nie dopuści, a niestety „wyszło jak wyszło”.

wyjaśnienia oskarżonego – k. 6v akt głównych

Oskarżony K. B. był uprzednio dwukrotnie karany przez Sąd:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie o sygnaturze akt IX K 578/15 za przestępstwo z art. 244 k. k. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 21 stycznia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt IX K 108/16 za przestępstwo z art. 178 a § 1 k. k. na karę grzywny; orzeczono również środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, który obowiązywał w okresie od 9 lipca 2014 roku do 9 lipca 2015 roku.

Dowód: dane o karalności – k. 20 -22, 25 – 26 załącznika nr 1 do aktu oskarżenia; odpisy wyroków – k. 28, 29 załącznika nr 1 do aktu oskarżenia

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Sąd ustaleń w tym zakresie, jak i w zakresie stanu faktycznego dokonał w oparciu o wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności w postaci: zeznań świadka T. P., protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, danych o karalności, odpisów wyroków oraz wyjaśnień oskarżonego.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się na dokumentach ujawnionych w trakcie przewodu sądowego w postaci: protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, danych o karalności, odpisów wyroków. Nie budzą one bowiem żadnych wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Nadto zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, przy zachowaniu wymogów przewidzianych w obowiązujących przepisach prawa. Podkreślić również należy, że żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania prawdziwości, ani wiarygodności żadnego z dokumentów ujawnionych w toku rozprawy.

Za w pełni wiarygodne uznano zeznania T. P. – funkcjonariusza Policji, który w dniu 2 czerwca 2016 r. dokonał zatrzymania oskarżonego do kontroli drogowej. Zeznania tego świadka były spójne i logiczne, a ponadto znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie w szczególności w postaci protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym. Sąd miał również na uwadze, że wskazany świadek jest osobą obcą dla oskarżonego i zetknął się z nim wyłącznie w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych.

Sąd nie znalazł również podstaw do zakwestionowania wiarygodności wyjaśnień oskarżonego K. B., który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie kwestionował okoliczności jego popełnienia.

W świetle zebranego materiału dowodowego sprawstwo oskarżonego co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budziło wątpliwości. Zdaniem Sądu pewnym jest to, że K. B. w dniu 2 czerwca 2016 r. w G. na ulicy (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd marki A. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem typu A. 6020 wykazał w pierwszym badaniu 0,33 mg/l i w drugim badaniu 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz poddany badaniu urządzeniem typu Alkometr A 2.0 w I. badaniu wykazało 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w II. badaniu 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 21 stycznia 2016 roku sygn. akt IX K 108/16 za przestępstwo z art. 178a § 1 k. k., wyczerpując znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 i 4 k. k.

Odpowiedzialności przewidzianej w art. 178a § 1 k. k. podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Sprawcą przestępstwa określonego w powołanym artykule może być tylko osoba, która bezpośrednio uczestniczy w prowadzeniu pojazdu, tj. będąc w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego wsiada za kierownicę, uruchamia silnik i wprawia pojazd w ruch, poprzez kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. Stan nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego nie jest cechą czynu zabronionego, charakteryzuje bowiem stan sprawcy. Wprawdzie prowadzenie pojazdu należy do znamion strony przedmiotowej, ponieważ określa zachowanie sprawcy, lecz pośrednio zawęża podmiot tych przestępstw do osoby, która występuje w roli prowadzącego pojazd. Nie jest możliwe popełnienie tych przestępstw przez osobę, która nie jest osobą prowadzącą pojazd. Wskazuje to, że podmiotem tych przestępstw może być osoba, która, po pierwsze, znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, a po drugie, prowadzi pojazd mechaniczny (§ 1) lub inny pojazd (§ 2). Obie te okoliczności występujące łącznie charakteryzują sprawcę. Omawiane przestępstwo jest przestępstwem formalnym, polegającym na samym prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Sam fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą odpowiedzialność z tego przepisu,

choćby pojazd był prowadzony prawidłowo i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa (wyrok SN z dnia 24 listopada 1960 r. - V K 556/60, Sł. MO 1961, nr 1, s. 190; wyrok SN z dnia 10 marca 1964 r., IV K 1296/61, OSNKW 1964, nr 10, poz. 152). Odpowiedzialność na podstawie tego przepisu ponoszona jest wówczas, gdy sprawca ma świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, jak i wtedy, gdy przewiduje, że w wyniku upływu czasu alkohol nie uległ jeszcze wydaleniu z organizmu i na to się godzi. Ewentualne skutki przestępnego zachowania lub ich brak, nie decydują o odpowiedzialności karnej oskarżonego, mogą jedynie mieć wpływ na wymiar kary. Przez pojęcie stanu nietrzeźwości rozumieć należy zdefiniowany w art. 115 § 16 k. k. przypadek, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przez prowadzenie pojazdu rozumie się każdą czynność wpływającą bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy.

Przy wymiarze kary Sąd oparł się o dyrektywy z art. 53 k. k. Sąd miał przy tym na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony, stopień jego zawinienia. Sąd kierował się przy tym celami zapobiegawczymi i wychowawczymi przypisanymi karze, a także okolicznościami związanymi z kształtowaniem świadomości prawnej społeczeństwa.

Okolicznością obciążającą przy wymiarze kary jest uprzednia dwukrotna karalność oskarżonego (w tym za przestępstwo podobne), a w szczególności fakt, iż czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania K. B. dopuścił się w niespełna pięć miesięcy po skazaniu go wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie o sygnaturze akt IX K 108/16 za przestępstwo z art. 178a § 1 k. k. Sąd miał na uwadze również, że - jak wynika z pierwszego badania stanu trzeźwości przeprowadzonego urządzeniem typu A. 6020 plus - stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu rosło, co wskazuje, iż od zakończenia spożywania przez niego alkoholu upłynął niezbyt długi okres czasu. Sąd miał na względzie także, iż K. B., będąc w stanie nietrzeźwości, pokonał samochodem znaczny odcinek drogi (od miejsca swego zamieszkania w G. do miejsca kontroli drogowej na ul. (...) w G.), a zatem kierując pojazdem w centrum miasta, w godzinach porannego szczytu komunikacyjnego (przed godziną 8.00 rano) niewątpliwie stwarzał duże zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał fakt, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę, a ponadto fakt, iż - jak wynika z przedłożonego zaświadczenia o zatrudnieniu (k. 5) - pracuje on zawodowo.

Mając powyższe na względzie, Sąd - przy zastosowaniu art. 37 b k. k. - wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Zdaniem Sądu, kara taka jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia i postawy oskarżonego oraz spełnia należycie wymogi prewencji ogólnej i szczególnej.

Należy zauważyć, że przypisany oskarżonemu czyn z art. 178a § 1 i 4 k. k. zagrożony jest wyłącznie karą pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu, mając na uwadze wszystkie opisane powyżej okoliczności obciążające, a w szczególności fakt, iż K. B. był już uprzednio karany zarówno na karę grzywny, jak i karę ograniczenia wolności (które to kary nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego), orzeczenie wobec niego - przy zastosowaniu art. 37 a k. k. - wyłącznie kary grzywny bądź ograniczenia wolności nie spełniłoby należycie celów kary, wzbudzając w sprawcy poczucie bezkarności. Odnosnie natomiast ewentualnego orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, należy przypomnieć, że w myśl art. 69 § 4 k. k., wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k. k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach, który to wypadek nie zaistniał - zdaniem Sądu - w niniejszej sprawie. Co do natomiast ewentualnego warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej przy zastosowaniu art. 37 b k. k., należy zauważyć, iż zgodnie z aktualnym brzmieniem tego przepisu (obowiązującym od dnia 15 kwietnia 2016 r.), kara ta nie podlega zawieszeniu.

W punktach II. i III. sentencji wyroku Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio oraz świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, które to rozstrzygnięcia miały charakter obligatoryjny.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi w całości, nie znajdując podstaw do zwolnienia go z tego obowiązku.